

XIV

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL
MUZYKA U J. I. SCHNABLA
25–29 MAJA 2022
NOWOGRODZIEC
Centrum Kultury i Sztuki „Muza”

DYREKTOR FESTIWALU ELIZA SZWED
DYREKTOR ARTYSTYCZNY ALEKSANDRA PIJAROWSKA
PROWADZENIE KONCERTÓW MIŁOSZ KULA

Szanowni Mieszkańcy, Drodzy Goście,

w 2009 roku zainicjowałem Międzynarodowy Festiwal *Muzyka u Józefa Ignacego Schnabla*. Od tego czasu, podczas kilku wyjątkowych dni, miasto Nowogrodzic staje się stolicą muzyki. Patronem wydarzenia jest urodzony tu kompozytor znacznego formatu. To właśnie dzięki Józefowi Ignacemu Schnablowi, Nowogrodzic jawi się na mapie kulturalnej Europy jako ważny ośrodek, który wydał na świat płodnego twórcę, uznawanego za ojca Śląskiej Szkoły Kompozytorskiej.

W 2017 roku rozpoczęliśmy prace budowlane i konserwatorskie w Centrum Kultury i Sztuki „Muza”, których autorskie koncepcje i przeznaczenie zrodziły się przez lata corocznych koncertów festiwalowych. Jestem dumny, że podjąłem nadzwyczajne wyzwanie, które z satysfakcją – poprzez udział w organizowanych imprezach i wydarzeniach kulturalnych – potwierdzają nasi Mieszkańcy.

Rok 2022 to czas niepokoju i lęku przed najbliższą przyszłością, gdy za wschodnią granicą toczy się wojna wywołana przez Rosję, która ciemnieje w bestialski sposób Ukrainę. Polacy świadectwem miłości bliźniego przyjmują uchodźców w rodzinnych domach. Wierzę, że czas Festiwalu i muzyka królująca w „Muzie” – przestrzeni dla piękna, skłonią do refleksji nad ludzkim życiem. Dziękując z całego serca naszym Mieszkańcom i zaproszonym Gościom za wspólny czas, dedykuję 1m tegoroczną edycję Festiwalu.

Z wyrazami szacunku,

Robert Relich
Burmistrz Nowogrodzka

Szanowni Państwo, Drodzy Melomani,

24 maja 1767 roku, w Nowogrodzcu, na świat przyszedł Józef Ignacy Schnabel, wybitny kompozytor, pedagog i kapelmistrz. Po 255 latach mamy zaszczyt upamiętnić nie tylko wyjątkową postać muzyka pochodzącego z naszej Małej Ojczyzny, ale przede wszystkim kontynuować jego misję uwrażliwiania dzieci i młodzieży na muzykę. W związku z tym, koncerty muzyki klasycznej dla najmłodszych na stałe zagościły w programie nowogrodzickiego Festiwalu, którego charakter można już określić jako międzypokoleniowy. W swojej ofercie łączy on bowiem wydarzenia skierowane do najmłodszych, których wrażliwość na muzykę jest dopiero kształtowana, z koncertami młodych muzyków, stawiających często swoje pierwsze kroki przed szeroką publicznością melomanów i z występami doświadczonych artystów, będących ikonami w świecie muzyki.

Jak pokazały poprzednie edycje Festiwalu, koncerty muzyki klasycznej cieszą się ogromnym entuzjazmem i zainteresowaniem wśród dzieci i ich rodziców. Cieszy również fakt zaangażowania nauczycieli, którzy, godnie naśladując słynnego nowogrodzickiego kompozytora i pedagoga krzewią w młodych mieszkańcach naszej Gminy zamiłowanie do dzieł klasycznych kompozytorów. Jest to zatem najbardziej jaskrawe świadectwo zapotrzebowania na organizację wydarzeń promujących kulturę wysoką, której początek w naszej Gminie dał Józef Ignacy Schnabel.

Serdecznie zapraszam na tegoroczne koncerty w ramach 14. edycji Międzynarodowego Festiwalu *Muzyka u J. I. Schnabla*.

Eliza Szwed
Dyrektor Festiwalu

Szanowni Państwo, Drodzy Melomani,

bardzo długo zastanawiałam się jakimi słowami rozpocząć te kilka zdań, które każdego roku do Państwa kieruję. Przyszedł bowiem czas, gdy słów zwyczajnie brakuje. Pamiętam, jak dwa lata temu pisałam o nucie optymizmu, którą niesie nasz Festiwal w tych trudnych i nieprzewidywalnych czasach. Pamiętam, jak żegnaliśmy się po koncercie finałowym 13. edycji, życząc sobie – i głęboko w to wierząc, że w 2022 roku spotkamy się w „normalnej” rzeczywistości. Wreszcie pamiętam, jak jesienią, pełni energii rozpoczynaliśmy pracę nad tegoroczną edycją Schnablowskiego święta muzyki. To wszystko działo się tak niedawno i tak dawno zarazem, mam wrażenie, że wręcz w innym świecie. Rodzi się pytanie czy muzyka jest jeszcze w stanie ukoić nasze rozedrgane dusze? Nie umiem znaleźć na nie jednoznacznej odpowiedzi, ale obiecuję, że podczas 14. Międzynarodowego Festiwalu *Muzyka u J. I. Schnabla* zrobimy wszystko, żeby tak mogło się stać.

Tegoroczna edycja Festiwalu rozpocznie się od recitalu fortepianowego lwowskiego pianisty Danyły Sajenki. Wyrażając zdecydowane potępienie haniebnego aktu agresji przeciwko niepodległej Ukrainie, w ten symboliczny sposób deklarujemy naszą solidarność z narodem ukraińskim, w tym ze wszystkimi ukraińskimi artystami.

Podczas kolejnych festiwalowych dni nie zabraknie kontynuacji cyklicznych już wydarzeń. Także i w tym roku poznański projekt PRO SINFONIKA zagości w „Muzie” podczas koncertów dedykowanych najmłodszym – „Festiwal dzieciom”. Podobnie jak w latach ubiegłych, cyklem „Młody wirtuoz” promujemy utalentowanych laureatów konkursów – tym razem będzie to *Capaltome Duo*: Alicja Olekszak i Tomasz Białyński-Birula. Nowogrodzic stanie się podczas 14. edycji Festiwalu miastem wyjątkowo rozśpiewanym. W czwartek usłyszymy kontratenora Piotra Łykowskiego, artystę obdarzonego wyjątkowym i niezwykle magnetyzującym głosem. Sobotni wieczór będzie natomiast należał do Chóru Kameralnego Senza Rigore, młodych i energetycznych muzyków, prowadzonych przez charyzmatyczną dyrygentkę Jolantę Szybalską-Matczak. Tegorocznym finałem zawładnie ósemka wspaniałych wiolonczel – *Cello Octet Amsterdam*. Niezmiernie się cieszę, że po dwóch latach naszych starań, ten wyjątkowy i wszechstronny zespół zgodził się przyjąć zaproszenie do Nowogrodźca.

Wierzę, że Międzynarodowy Festiwal *Muzyka u J. I. Schnabla* zajmuje w życiu Mieszkańców Nowogrodźca i odwiedzających nas Gości ważne miejsce. Uważam, że naszą powinnością jest być z Melomanami w chwilach pięknych, ważnych, ale także i trudnych. Czuję, że rozumiemy się z Państwem bez słów i właśnie dlatego, nawet gdy tych słów czasem już brakuje, trwamy przy sobie w nadziei na lepsze jutro...

Aleksandra Pijarowska

Dyrektor artystyczny Festiwalu

BRZMIENIE WOLNOŚCI

25 maja 2022 r., godz. 19:30

Danyło Sajenko fortepian

Domenico Scarlatti
(1685-1757)

Sonata d-moll K.9
Sonata a-moll K.175
Sonata E-dur K.380

Ludwig van Beethoven
(1770-1827)

Sonata nr 31 As-dur op. 110
I Moderato cantabile molto espressivo
II Allegro molto
III Adagio ma non troppo – Fuga

Wiktor Kosenko
(1896-1938)

Etiudy op. 8
gis-moll nr 1, cis-moll nr 10, d-moll nr 4, fis-moll nr 8, h-moll nr 3

Claude Debussy
(1862-1918)

Bruieres
La puerta del Vino
Le vent dans la plaine

Ferenc Liszt
(1811-1886)

XI Etiuda transcendentalna Des-dur „Harmonies du soir” S.139
IV Etiuda transcendentalna d-moll „Mazeppa” S.139

Danyło Sajenko

Urodził się w 1991 roku we Lwowie (Ukraina). Ukończył prestiżową szkołę muzyczną im. Salomei Kruszelnickiej we Lwowie, w klasie Jurija Mojsijaka. W 2009 roku rozpoczął studia w Lwowskiej Narodowej Akademii Muzycznej im. Mykoły Łysenki, w klasie fortepianu profesora Jozifa Ermina. Następnie studiował także w Hochschule für Musik und Theater w Hamburgu (klasa prof. Anny Vinnizkiej) oraz w Hochschule für Musik und Theater w Rostocku (klasa prof. Matthiasa Kirschnereita).

Jest laureatem trzynastu międzynarodowych konkursów pianistycznych, w tym m.in.: I nagrody na Maria Canals International Piano Competition (Barcelona, Hiszpania 2015), I nagrody na Colefemmina Piano Competition (Acquaviva delle Fonti, Włochy 2021), III nagrody na Krystian Tkaczewski International Piano Competition (Busko-Zdrój, 2019), II nagrody na Richard Vines Piano Competition (Lleida, Hiszpania 2021).

W DAWNYM STYLU

26 maja 2022 r., godz. 19:00

Piotr Łykowski kontratenor | Marta Niedźwiecka klawesyn

Giulio Caccini
(1551-1618)

Nuove musiche e nuova maniera di scriverle (1614)

Amor ch'attendi

Amor l'ali m'impenna

Con le luci d'un bel ciglio

Deh chi d'alloro

Di seguir falso duce

Io che l'età solea viver nel fango

O che felice giorno

O' dolce fonte del mio pianto

O piante, o selve ombrose

Se in questo scolorito languido volto

Se ridete gioiose

Tu ch'hai le penne, Amore

Vaga su spin'ascosa

Piotr Łykowski

W latach 1970-1988 był chórzystą *Poznańskich Słowików* Stefana Stulgrosza. W roku 1989 ukończył z wyróżnieniem Wydział Wokalny Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie śpiewu prof. Eugeniusza Sęsiadka.

Na III Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu (1988) zdobył I nagrodę i trzy wyróżnienia specjalne (m.in. za wirtuozerię). Doskonalił swe umiejętności na wielu kursach interpretacyjnych i mistrzowskich w kraju i za granicą.

Ma na swym koncie ponad 1200 występów solowych w całej niemal Europie, także na międzynarodowych festiwalach muzycznych. Zgodnie z typem swego głosu (kontratenor) specjalizuje się

w wykonawstwie muzyki baroku, głównie kantatowo-oratoryjnej. Ma w swoim repertuarze około 150 takich partii – od wczesnobarokowych koncertów wokalnych i pasji do *Stabat Mater* Arvo Pärta. Współpracował i współpracuje z wieloma solistami i zespołami muzyki dawnej, orkiestrami kameralnymi i filharmoniami.

Jest również cenionym artystą scen operowych. Brał udział w ponad dwudziestu różnych

foto: Mateusz Mikołajczyk

produkcjach operowych, m.in. w polskich premierach scenicznych oper: *Orfeusz*, *Powrót Ulisesa do ojczyzny*, *Koronacja Poppei* Claudio Monteverdiego, *Raju utraconego* Krzysztofa Pendereckiego, *Iwony*, książniczki *Burgunda* Zygmunta Krauzego, *Echnatona* Philippa Glassa, *Potopu* Igora Strawińskiego, *Zagubionej autostrady* Olgi Neuwirth, *Immanuela* Kanta Leszka Możdżera, a także musicalu *Stephena Sondheim* *Sweeney Todd*.

Zrealizował wiele nagrań radiowych, telewizyjnych i płytowych (m.in. *Mesjasza* Haendla, *Euridice* Periego, *Stabat Mater* Bononcini). Jest prawykonawcą muzyki Zbigniewa Preisnera do filmu *De Aegypto* oraz *Requiem dla Mojego Przyjaciela*.

Piotr Łykowski działa również na niwie pedagogicznej. Jest nauczycielem śpiewu solowego we wrocławskiej Akademii Muzycznej oraz w PSM II stopnia we Wrocławiu. Od wielu lat prezentuje swe referaty i prowadzi zajęcia seminaryjne na kursach interpretacyjnych, redaguje

Marta Niedźwiecka

Absolwentka klasy klawesynu prof. Marty Czarny-Kaczmarek i dr hab. Aleksandry Rupocińskiej w Akademii Muzycznej we Wrocławiu, a także Hochschule für Musik und Theater „Felix Mendelssohn Bartholdy” w Lipsku w klasie Nicholasa Parle’a. Brała udział w wielu kursach mistrzowskich prowadzonych przez m.in. Ketila Haugsanda, Jacquesa Ogga, Bernharda Klapprotta, Władysława Kłosiewicza czy Marka Toporowskiego. Interesuje się wszelkimi historycznymi instrumentami klawiszowymi.

Artystka prowadzi bogatą działalność koncertową i dydaktyczną. Wykłada we wrocławskiej Akademii Muzycznej, a także w Lidzbarcu Warmińskim podczas Festiwalu *Varmia Musica*. Jako kameralistka współpracuje z wieloma zespołami, takimi jak m.in. *Wrocławska Orkiestra Barokowa*, *Ars Cantus*, *Cantores Minores Wratislavienses*, *Wrocław Baroque Ensemble*, *Fernabucco*, kwartet smyczkowy *Musicarius*. Występowała na wielu festiwalach, wśród nich należy wymienić Międzynarodowy Festiwal *Wratislavia Cantans*, *Forum Musicum*, *Bach-Fest Leipzig*, Międzynarodowy Festiwal Bachowski w Świdnicy, *Usedomer Musikfestival*, *Jazztopad Festival* czy *Ohrid Summer Festival*. Brała udział w nagraniach licznych płyt z muzyką dawną z takimi zespołami, jak *Wrocław Baroque Ensemble*, *Ars Cantus* czy *Cantores Minores Wratislavienses*. Wiele z tych albumów otrzymało nagrodę *Fryderyk* lub było do niej nominowanych.

wydawnictwa naukowe i muzyczne. Kilka z jego wykładów zostało opublikowanych. Jest również zapraszany jako juror międzynarodowych i krajowych konkursów wokalnych. Od kilkunastu lat kieruje Kursem Interpretacji Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej we Wrocławiu.

W roku 2004 z rąk Prezydenta RP otrzymał tytuł profesora sztuk muzycznych.

Jest ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Centrum Edukacji Artystycznej oraz Ministerstwa Edukacji i Nauki. Od września 2013 jest Prezesem Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów Śpiewu, obecnie trzecią kadencję.

Odpowiedzialne stanowiska we władzach Wydziału Wokalnego Akademii Muzycznej we Wrocławiu piastuje od roku 2000 – był Kierownikiem Katedry Wokalistyki, Dziekanem, Prodziekanem. Na kadencję 2020-2024 został ponownie powołany na stanowisko Kierownika Katedry Wokalistyki.

foto: Łukasz Rajchert

Była stypendystką *Deutscher Akademischer Austauschdienst* (2008), jest laureatką Wrocławskiej Nagrody Muzycznej (2007) oraz VII edycji programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego *Młoda Polska* (2010), a także stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2021). Pełni ponadto funkcję kierownika artystycznego projektu *Zapomniane Miasto 2016*, realizowanego przez Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu w ramach programu Europejskiej Stolicy Kultury 2016.

INSTRUMENTÓW PODRÓŻE MAŁE I DUŻE

27 maja 2022 r., godz. 9:00, 10:30, 12:30

PRO SINFONIKA

Paulina Graś-Łukaszewska flet | Olga Winkowska skrzypce

Małgorzata Bleja wiolonczela | Tomasz Sośniak fortepian

Marlena Gnatowicz, Tomasz Ilmer prowadzenie

Muzyczna podróż dokoła świata do tekstu Marleny Gnatowicz. W programie utwory: C. Debussy'ego, E. Griega, F. Kreislera, A. Piazzolli, C. Saint-Saënsa, J. Offenbacha.

PRO SINFONIKA, czyli dział edukacji muzycznej Filharmonii Poznańskiej swoją działalność opiera na autorskim projekcie edukacji muzycznej dzieci i młodzieży. Jego głównym założeniem jest stopniowe i cykliczne wprowadzanie najmłodszych słuchaczy w świat dźwięków, rytmu, form muzycznych, wyrabianie poczucia smaku, a także nauka aktywnego słuchania. Dlatego też od ponad pół wieku Pro Sinfonika realizuje rozmaite serie koncertowe, odkrywając przed młodym słuchaczem tajniki muzyki – nie zawsze poważnej.

Flagowym projektem Pro Sinfoniki są koncerty rodzinne z serii MUZYKOTEKA, będące okazją do wspólnych spotkań z różnymi gatunkami muzycznymi.

Dla najmłodszych odbiorców skierowana jest **MUZYKOTECZKA**, rozbudzająca ciekawość i wyobraźnię muzyczną.

Pro Sinfonika to także liczne koncerty realizowane w żłobkach,

przedszkolach, szkołach i domach kultury na terenie całej Wielkopolski. Dopełnieniem naszej działalności jest udostępniony w serwisie YouTube, **#MUZONET**, na którym publikujemy audycje i koncerty, docierając tym samym do szerokiego grona słuchaczy.

Pomysłodawcą, założycielem oraz wieloletnim prezesem Pro Sinfoniki był Alojzy Andrzej Łuczak, a od czerwca 2011 roku, jej kierownikiem artystycznym jest dr Marlena Gnatowicz.

Paulina Graś-Łukaszewska

Absolwentka Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu w klasie fletu prof. Andrzeja Łęgowskiego. W roku 2013 ukończyła studia podyplomowe u dr Ewy Mizerskiej oraz studia w Musikhogskolan w Malmö, gdzie kształciła umiejętności pod okiem prof. Andersa Ljungara-Chapelona. W roku 2016 ukończyła studia na flecie traverso w klasie mgr Karoliny Zych i uzyskała drugi tytuł magistra w Akademii Muzycznej w Poznaniu.

Jest laureatką wielu konkursów. W 2011 roku, wraz z kwartetem fortepianowym, zdobyła III nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Zespołów Kameralnych w Jaworze, natomiast rok później w konkursie Svirel na Słowenii. W 2021 roku została laureatką I nagrody, w sekcji fletów, w konkursie World Open Online Music Competition.

W 2012 roku Paulina Graś-Łukaszewska zaproszona została do dwóch nagrań płytowych: piosenek i kołysanek dla dzieci *W starym zamczysku na skale* oraz kompozycji Ewy Fabiańskiej-Jelińskiej.

Współpracowała m.in. z Teatrem Muzycznym w Poznaniu oraz Operą na Zamku w Szczecinie. W 2013 wzięła udział w nowatorskim projekcie *Księżycowy Pierrot* Arnolda Schoenberga, w reżyserii Natalii Kozłowskiej.

foto. Ksenia Straushytil

W sezonie artystycznym 2014/2015 była pierwszą solistką orkiestry Teatru Wielkiego w Poznaniu. Ponadto współpracuje z orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, Filharmonii Zielonogórskiej i Orkiestrą Collegium F oraz jako muzyk z Teatrem Atofri. Brała udział w różnego rodzaju wydarzeniach muzycznych, m.in. Festiwalu Fletowym w Poznaniu, Koncertach Kompozytorskich w ramach Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej *Neofonia*, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Filmowej *Transatlantyk*, Festiwalu Opera Know-How, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej *Poznańska Wiosna Muzyczna, Gra-tu-rama* w ramach projektu EKS-presja. Będąc członkiem zespołu *Sepia Ensemble*, flecistka brała udział w szeregu prawykonania.

Olga Winkowska

Skrzypaczka, magister psychologii. Jest intensywnie zaangażowana w wykonawstwo muzyki współczesnej, szczególnie w zespole *Sepia Ensemble*, z którym występowała m.in. na festiwalach: *Musica-coustica* w Pekinie, *Estonian Music Days* w Tallinie, *Randfestspiele* w Zepernicku, *Tehran International Contemporary Music Festival*, *Poznańska Wiosna Muzyczna*, *Probaltica* w Toruniu, *Musica Moderna* w Łodzi oraz *Sonus ex Machina* w Poznaniu.

Jej działalność wyraźnie zaznaczyła się podczas projektów *Zooming* przybliżających współczesną twórczość zagranicznych kompozytorów (m.in. *Zooming: Irlandiwa*, *Zooming: Estonia*, *Zooming: Iran*, *Zooming: Luksemburg*). Jednocześnie, stale rozwija swoje umiejętności orkiestrowe, począwszy od pracy na stanowisku solistki w Filharmonii Poznańskiej, poprzez współpracę z *Baltic Neopolis Orchestra*, *Baltic Sea Philharmonic* (2015), *I, Culture Orchestra* (2013-2015) i *Lutostawski Youth Orchestra*, kończąc na *Pan-European Philharmonia*.

Olga Winkowska studiowała w Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu w klasie prof. Bartosza Bryły i Agaty Szymczewskiej. Jej kariera solowa rozkwitła dzięki współpracy z Wandą Wiłkomirską i zaowocowała licznymi nagrodami (m.in. w Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Heinricha Wilhelma Ernsta, Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Georga Philippa Telemanna i Johannes Brahms Chamber Music Competition) oraz koncertami solowymi m.in. z *New Ideas Chamber Orchestra* (Litwa), *Cappellą Gedanensis*, *Filharmonią Poznańską*, *Filharmonią Bałtycką* czy *Filharmonią Dolnośląską*.

foto. Katarzyna Zalewska

Małgorzata Bleja

Wiolonczelistka, doktorantka w Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, gdzie pracuje pod opieką artystyczną dr. hab. Tomasza Lisieckiego. Swoje umiejętności doskonaliła podczas studiów w Poznaniu oraz Berlinie, w klasach wybitnych wiolonczelistów i pedagogów: dr hab. Katarzyny Polonek oraz prof. Andreeasa Gregera. Wielokrotnie brała udział w projektach prestiżowych orkiestr młodzieżowych, takich jak European Union Youth Orchestra, I, Culture Orchestra czy Młoda Polska Filharmonia. Jest absolwentką IX edycji programu *Akademia Sinfonia Varsovia*.

Małgorzata Bleja jest aktywną kameralistką. Podczas XV oraz XVI edycji międzynarodowego festiwalu *Ensemble im. Księżnej Daisy* w Wałbrzychu występowała z artystami takimi jak Jakub Jankowicz, Tomoko Akasaka czy José Gallardo. W 2021 roku wzięła udział w międzynarodowym projekcie *Musethica*. Regularnie koncertuje w zespołach kameralnych, wśród których w szczególności wymienić można kwartet wiolonczelowy i trio fortepianowe.

Tomasz Sośniak

Pianista, doktor sztuk muzycznych i adiunkt Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu. Uczy w Katedrze Kameralistyki. Ścisłe współpracuje z Katedrą Instrumentów Dętych oraz Katedrą Perkusji. Jest absolwentem klasy fortepianu prof. Alicji Kledzik (2012). Swoje umiejętności szlifował również pod okiem prof. M. Morettiiego, prof. Tima Owensa oraz prof. Martina Hughesa. Laureat ogólnopolskich i zagranicznych konkursów pianistycznych i kameralnych, m.in.: II nagrody na IX Konkursie Pianistycznym *Ludwik Stefański i Halina Czerny-Stefańska in memoriam* w Płocku (2006), I nagrody na II Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym *Magnificat Lupiae* w Lecce (2008), II nagrody na Międzynarodowym Konkursie *Don Vincenzo Vitti* w Castellana Grotte (2013).

Tomasz Sośniak jest twórcą projektu edukacyjnego i szkoleniowego *Świadomy Muzyk*, skierowanego do uczniów i pedagogów każdej specjalności muzycznej.

Jednym z większych filarów jego działalności jest zespół *Sepia Ensemble*, którego misją jest promowanie muzyki współczesnej na scenach polskich i zagranicznych sal koncertowych oraz *GO Trio*, którego ideą jest propagowanie muzyki klasycznej autorstwa polskich i zagranicznych kompozytorów romantycznych i współczesnych.

MŁODZI WIRTUOZI

27 maja 2022 r., godz. 19:00

CAPALTOME DUO

Alicja Olekszak klarnet | Tomasz Białynicki-Birula fortepian

Felix Mendelssohn-Bartholdy
(1809-1847)

Lieder ohne Worte
Andante con moto As-dur *Duett* op. 38 nr 6 (MWV U 119)
Allegro agitato a-moll op. 85 nr 2 (MWV U 101)
Allegro leggiero fis-moll op. 67 nr 2 (MWV U 145)

Carl Maria von Weber
(1786-1826)

Grand duo concertant op. 48
I Allegro con fuoco
II Andante con moto
III Rondo. Allegro

Robert Muczynski
(1929-2010)

Time Pieces op. 43
I Allegro risoluto
II Andante espressivo
III Allegro moderato

Joseph Horowitz
(1926-2022)

Sonatina na klarnet i fortepian
I Allegro calmato
II Lento, quasi andante
III Con brio

Capaltome Duo

Zespół tworzy dwójka utalentowanych, pełnych pasji i energii muzyków młodego pokolenia, studentów Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach: klarncistka Alicja Olekszak oraz pianista Tomasz Białynicki-Birula. Ich zainteresowania obejmują muzykę XIX oraz XX wieku. Duo zostało docenione na wielu konkursach ogólnopolskich, jak i międzynarodowych, m.in. w Krakowie, Warszawie i Lugano. Do ich ostatnich osiągnięć należy I miejsce oraz Nagroda Specjalna Stowarzyszenia Autorów ZAiKS na VIII Polskim Konkursie Duetów we Wrocławiu (2022) oraz III nagroda na XXI Międzynarodowym Konkursie Muzyki Kameralnej im. Kiejstuta Bacewicza w Łodzi (kwiecień 2022). Zespół koncertował m.in. w Katowicach, we Wrocławiu, w Łodzi i Győr na Węgrzech. Duo prowadzone jest przez ad. dr Magdalenę Duś oraz dr. hab. Arkadiusza Adamskiego, prof. AM w Katowicach. Każdy z członków *Capaltome Duo* prowadzi aktywną, samodzielną działalność artystyczną.

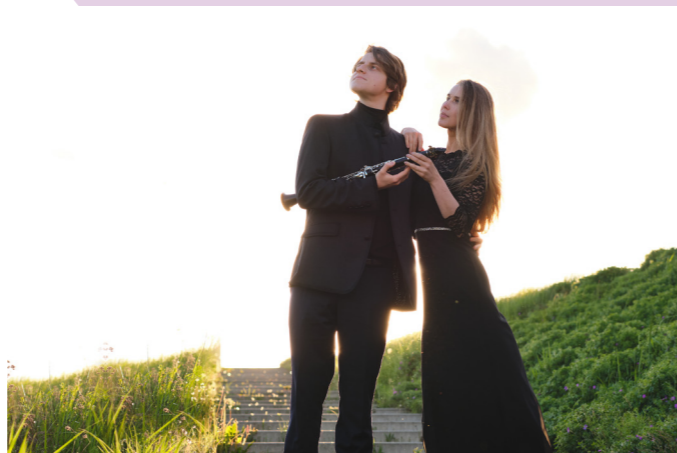

foto: Przemysław Wachowiak

Klarncistka **Alicja Olekszak** urodziła się w 1999 roku w Jaworznie. Ukończyła z wyróżnieniem PSM I stopnia im. G. Bacewicz w Jaworznie oraz POSM II stopnia im. K. Szymanowskiego w Katowicach. Od 2018 roku jest studentką Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach w klasie dr. hab. Arkadiusza Adamskiego, prof. AM. Wieloletnia stypendystka Rektora Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach oraz tegoroczna stypendystka Yamaha Music Europe Foundation. W roku 2020 oraz 2021 była uczestniczką programu stypendialnego Erasmus Plus – w Ostravská Univerzita kształciła się pod okiem prof. Karela Dohnala, a w Robert Schumann Hochschule Düsseldorf pobierała naukę w klasie prof. Andreasa Langenbucha. Jest laureatką szeregu konkursów ogólnopolskich, jak i międzynarodowych, m.in. II nagrody na Międzynarodowym Konkursie *Grand Prize Virtuoso*, Salzburg (2016), I miejsca na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Zespołów Kameralnych, Szczecin (2016), Finalistką APC International Clarinet Competition, Porto (2017), II miejsca na XII Festiwalu Klarinetowym w Piotrkowie Trybunalskim (w kategorii zespołów kameralnych, 2017), I nagrody na Międzynarodowym Konkursie Interpretacji

Tomasz Białynicki-Birula jest pianistą urodzonym w 2000 roku we Wrocławiu. Ukończył z wyróżnieniem PSM I stopnia im. G. Bacewicz w klasie mgr Ireny Maciukiewicz-Schmidt oraz PSM II stopnia im. R. Bukowskiego we Wrocławiu w klasie mgr Katarzyny Falany.

Muzycznej *Pro Bohemia*, Ostrawa (2019), II miejsca w IV Międzynarodowym Konkursie Muzycznym *Manhattan International Music Competition* (2019). Uczestniczyła w kursach mistrzowskich pod okiem światowej sławy klarncistów, takich jak: Harri Mäki (Finlandia), Arno PETERS (Holandia), Gábor Varga (Węgry), António Saiote (Portugalia), Andreas Sundén (Szwecja), Florent Héau (Francja). Jako uczestniczka *Praskich Dni Klarнету* w 2021 roku została wybrana do występu w koncercie *The best of*, nagrywanego przez czeską telewizję CESNET. W 2021 roku została członkiem Polskiej Orkiestry Symfonicznej – *Santander Orchestra*, z którą uczestniczyła w projekcie oraz nagraniach do płyty Szymona Komasy *Piosenki z Kabaretu Starszych Panów*. Występowała na licznych scenach, m.in. katowickiego NOSPR-u, Filharmonii Krakowskiej, Filharmonii Śląskiej, Mozarteum w Salzburgu, Studiu Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego w Warszawie, a także w Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Łusławicach.

Od 2019 roku jest studentem Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach w klasie dr. hab. Magdaleny Lisak, prof. AM oraz w klasie kameralistyki ad. dr Magdaleny Duś. Jest stypendystą Rektora Akademii Muzycznej w Katowicach. W 2021 roku

zrealizował stypendium w ramach programu Erasmus Plus w Sibelius Academy w Helsinkach, w której to uczelni pobierał nauki w klasie prof. Erika T. Tawaststjerny. Jest laureatem szeregu konkursów ogólnopolskich, jak i międzynarodowych, m.in. III nagrody na XV Żyrardowskim Konkursie Młodych Pianistów (2016), dwóch III nagród na Ogólnopolskim Forum Młodych Instrumentalistów w Rybniku (w kategorii solistycznej oraz kameralnej, 2017), I nagrody oraz Nagrody Specjalnej na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Trzcianie (2018) oraz III nagrody na Konkursie Chopinowskim w Wiedniu (2019). Uczestniczył w kursach mistrzowskich pod okiem pianistów

światowej sławy, takich jak Janina Fialkowska (Kanada), Gergely Bogányi (Węgry), Katarzyna Popowa-Zydroń, Bradley Bolen (USA). Jako uczestnik 61. Weimarer Meisterkurse w lipcu 2021 roku, został wybrany do występu podczas koncertu *Die Besten zum Schluss* w Weimarerhalle, debiutując tym samym jako solista z profesjonalną orkiestrą (Jenaer Philharmoniker, dyrygent Markus L. Frank). Występował także kilkakrotnie z orkiestrami w Finlandii, grając w Helsinkach oraz w zabytkowych kościołach w Sipoo i Porvoo.

BEZ OGRANICZEŃ

28 maja 2022 r., godz. 19:00

CHÓR KAMERALNY SENZA RIGORE

Jolanta Szybalska-Matczak dyrygent, kierownictwo artystyczne

Kacper Kubiak współpraca

Josef Gabriel Rheinberger
(1839-1901)

Stabat Mater op. 138
Mateusz Żegleń – pozytyww

Józef Ignacy Schnabel
(1767-1831)

Herr, unser Gott

Marek Raczyński (ur. 1982)

Sicut lilium inter spinas

Miłosz Bembinow (ur. 1978)

Vulnerasti cor meum

Vytautas Miškinis (ur. 1954)

Ave Regina caelorum
Beata es, Maria

Anna Rocławska-Musiałczyk (ur. 1987)

Ave Maris Stella

Józef Świder (1930-2014)

Cantus gloriosus

Marcin Wawruk (ur. 1963)

Ceciliada

Chór Kameralny Senza Rigore

foto. Bogusław Beszlej

Zespół powstał w październiku 2000 roku, debiutując w grudniu tego samego roku podczas XXVII Festiwalu Barbórkowego Chórów Akademickich. Formacja działa przy Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, a jej nazwa, zaproponowana przez chórzystów, podkreśla fakt prowadzenia artystycznej aktywności poza dydaktyką i obowiązującym planem studiów. Skład Chóru Kameralnego Senza Rigore tworzą studenci i absolwenci Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu oraz innych uczelni wyższych Wrocławia.

Chór Kameralny Senza Rigore prezentował się na wielu prestiżowych festiwalach, spośród których można wymienić: Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej *Cantus Organi* w Wołowie, Festiwal Maj z Muzyką Dawną we Wrocławiu, Legnickie Conversatorium Organowe, Międzynarodowy Festiwal Chóralny w Hradec Králové i w Mikulovie, Międzynarodowy Festiwal Chórów i Orkiestr w Riva del Garda oraz Montecatini Terme, Międzynarodowy Festiwal Eurochestries w Pons, Międzynarodowy Festiwal Chóralny w Lloret de Mar, Międzynarodowy Festiwal Chórów i Orkiestr w Birštonas, Międzynarodowy Festiwal Chóralny im. Johanna Brahmsa w Wernigerode. Występował również podczas cyklicznych koncertów organizowanych w Akademii Muzycznych w Warszawie, Bydgoszczy i Katowicach. Był zespołem warsztatowym Międzynarodowych Turniejów Dyrygentury Chóralnej *W stronę polifonii* organizowanych w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Koncertował w Czechach, Niemczech, na Ukrainie, Litwie, we Włoszech, Francji i Hiszpanii.

Do najważniejszych osiągnięć Chóru Kameralnego Senza Rigore w ostatnich latach należą:

- Grand Prix, Złoty Dyplom w kategorii chóry kameralne, Złoty Dyplom w kategorii muzyka sakralna na 11. Międzynarodowym Konkursie Chóralnym im. Johanna Brahmsa w Wernigerode w Niemczech (2019);
- Grand Prix, I miejsce w kategorii chóry studenckie, I miejsce w kategorii muzyka sakralna, nagroda dla Najlepszego Dyrygenta na Międzynarodowym Konkursie Chórów i Orkiestr *Birštonas Cantat* na Litwie (2018);
- I miejsce i Złoty Dyplom w kategorii chóry mieszane szkół i konserwatoriów muzycznych, I miejsce i Złoty Dyplom w kategorii muzyka sakralna oraz dyplom dla Najlepszego Dyrygenta Konkursu na 12. Międzynarodowym Konkursie Chóralnym *In...Canto sul Garda* w Riva del Garda we Włoszech (2017);
- cztery Złote Dyplomy w kategoriach: muzyka sakralna, folklor, muzyka katalońska, P. Casals oraz nagrody specjalne w kategoriach: muzyka katalońska i P. Casals na 5. Międzynarodowym Festiwalu i konkursie Chóralnym w Lloret de Mar, Barcelona w Hiszpanii (2015);
- Grand Prix, nagroda za najlepsze wykonanie utworu muzyki współczesnej, nagroda im. prof. Czesława Freunda dla Najlepszego Dyrygenta na 10. Międzynarodowym Festiwalu Rybnicka Jesień Chóralna im. Henryka Mikołaja Góreckiego w Rybniku (2014).

Założycielem, kierownikiem artystycznym i dyrygentem chóru jest prof. dr hab. Jolanta Szybalska-Matczak. Funkcję asystenta w zespole pełni Kacper Kubiak.

Jolanta Szybalska-Matczak

Ukończyła Wydział Wychowania Muzycznego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie dyrygowania prof. Zofii Urbanyi-Krasnodębskiej oraz Podyplomowe Studium Chórmistrzowskie w Bydgoszczy. Od 1991 roku pracuje w macierzystej Uczelni, gdzie kształci studentów m.in. w zakresie dyrygentury chóralnej. Od tego samego roku związana była z Chórem *Feichtinum*, pełniąc w nim kolejno funkcję asystenta (1991-1995), drugiego dyrygenta (1995-2005) oraz kierownika artystycznego (2005-2014). Ważnym momentem w jej karierze zawodowej było założenie w październiku 2000 roku Zespołu Wokalnego Senza Rigore, działającego obecnie przy Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu pod nazwą Chór Kameralny Senza Rigore. Z zespołem tym uczestniczy m.in. w prestiżowych festiwalach muzycznych oraz ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach chóralnych, na których zdobywa najwyższe nagrody i wyróżnienia.

W latach 2008-2012 pełniła funkcję prodziekana, a następnie dziekana Wydziału Edukacji Muzycznej, Chóralistyki i Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu (2012-2020). Obecnie jest przewodniczącą Rady Dyscypliny Sztuki Muzyczne oraz kierownikiem Katedry Chóralistyki i Prowadzenia Zespołów.

Od 2009 do 2011 roku prowadziła działalność artystyczną z Zespołem Wokalnym *Voice Factory*, realizując program *Chopin a cappella*, który

foto. Mariusz Mikołajczyk

z powodzeniem prezentowała w kraju i za granicą. Pracę zespołu dokumentują: płyta *Voice Factory sings Chopin a cappella*, płyta *Fabryka kołęd*, nagranie dla TVP 2 widowiska taneczno-muzycznego *Chopin 4* oraz audycja *Drogi kariery* dla II programu Polskiego Radia.

Jako wykładowca współpracowała ze Studium Dyrygentów Chórów Polonijnych w Koszalinie i Letnią Akademią w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Stale współpracuje z Akademią Chóralną – Ogólnopolskim Programem Rozwoju Chórów Szkolnych *Śpiewająca Polska*. Prowadziła również zajęcia dla chórzystów i dyrygentów w ramach projektu Polskiego Narodowego Chóru Młodzieżowego. Jest zapraszana do udziału w pracach jury ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów chóralnych.

W 2014 roku jej szeroko prowadzona działalność została uhonorowana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nadaniem tytułu profesora sztuk muzycznych.

Jest laureatką m.in. nagród rektorskich Rektora Akademii Muzycznej we Wrocławiu, srebrnej odznaki „Zasłużony Dla Miasta Rybnika”, odznaki honorowej „Zasłużony Dla Kultury Polskiej”, „Brązowego Krzyża Zasługi”, „Srebrnego Krzyża Zasługi” oraz nagród indywidualnych dla najlepszego dyrygenta, zdobywanych w konkursach chóralnych.

8 SEMKA WSPANIAŁYCH

29 maja 2022 r., godz. 18:00

CELLO OCTET AMSTERDAM

Claire Bleumer | Esther Torrens | Genevieve Verhage | Alistair Sung
Rares Mihailescu | René van Munster | Sanne Bijker | Sanne van der Horst

Arvo Pärt
(ur. 1935)

Da Pacem Domine
Silouan's Song

Kinan Azmeh
(ur. 1976)

Vol de Nuit

Krzysztof Penderecki
(1933-2020)

Polskie Requiem
Agnus Dei

Theo Loevendie
(ur. 1930)

Two Mediterranean Dances

Koncert dostępny także w streamingu na profilu FB GCKiS w Nowogrodzcu

foto. Melijn Doornik

Cello Octet Amsterdam

Pełen pomysłów zespół wiolonczelistów, propagujący nową muzykę i interdyscyplinarne występy. W świecie muzyki współczesnej Oktet stał się znany dzięki współpracy z takimi kompozytorami, jak: Philip Glass, Sofia Gubaidulina, Arvo Pärt, Theo Loevendie, Mauricio Kagel, Michael Gordon i Kate Moore. Arvo Pärt po wysłuchaniu prawykonania swojego pierwszego utworu napisanego dla muzyków powiedział: „Oktet jest skarbem, odkryłem ten zespół 10 lat za późno”.

Cello Octet Amsterdam to nie tylko zgrany, światowej klasy zespół kameralny, ale także grupa, która z łatwością odnajduje się w innych zadaniach. Oktet równie dobrze czuje się w roli pionierów teatru w spektaklu *Cello Warriors* (współpraca z teatrem dziecięcym *Oorkaan*), jak i w roli zespołu rockowego w *Sgt. Pepper's Lonely Cello Band*.

Cello Octet Amsterdam wyznaje zasadę, że muzycy znajdują się w sercu społeczeństwa i mają obowiązek brać udział w dyskusjach społecznych i politycznych. W związku z tym Oktet regularnie nawiązuje współpracę z kompozytorami, twórcami teatralnymi,

choreografami i organizacjami społecznymi w celu zgłębiania szerszych tematów i idei. *Instant Happiness* i *Instant Love* (koprodukcje z *Via Berlin*) poruszały takie tematy jak społeczeństwo konsumpcyjne i handel ludźmi, a ostatnio Oktet koncentruje się na tematach różnorodności i migracji.

Cello Octet Amsterdam występował na scenach i festiwalach w całej Europie, Stanach Zjednoczonych, Ameryce Środkowej i Południowej, Azji i na Bliskim Wschodzie.

„...ten zespół to prawdziwy skarb, wspaniały przykład dla świata muzyki... Wszędzie, gdzie gram: Brazylia, Japonia, USA, ludzie chcą ze mną rozmawiać o Cello Octet...” (Yo-Yo Ma)

Cello Octet Amsterdam jest wspierany przez Amsterdam Fonds voor de Kunst.

Miłosz Kula prowadzenie koncertów

Dyrygent i muzykolog. W 2017 roku uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie dyrygentura. W listopadzie 2021 obronił z wyróżnieniem drugi doktorat – w zakresie muzykologii na Uniwersytecie Wrocławskim. Ukończył Podyplomowe Studia Zarządzania Placówkami Kultury (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu). Pracuje we wrocławskiej Akademii Muzycznej na stanowisku asystenta.

Otrzymał nagrody i wyróżnienia na konkursach zespołów kameralnych w Szczecinie, Jaworze i Wrocławiu. Jest półfinalistą I Ogólnopolskiego Konkursu dla Studentów Dyrygentury im. Adama Kopycińskiego we Wrocławiu. Był współzałożycielem oraz prezesem Wrocławskiej Orkiestry Młodzieżowej, z którą współtworzył szereg projektów orkiestrowych w kraju i za granicą.

Jako muzyk orkiestrowy, chórzysta, solista i kameralista brał udział w wielu wydarzeniach artystycznych o randze ogólnopolskiej i międzynarodowej. Był chórzystą Chóru Filharmonii Wrocławskiej, współpracował z Chórem Kameralnym Senza Rigore, Filharmonią Sudecką w Wałbrzychu i Agencją Artystyczną ProMusica. Koncertował w Czechach, Francji, Hiszpanii, Niemczech, Rosji i Szwajcarii.

W roli dyrygenta zadebiutował podczas festiwalu Eurochestrías w 2010 roku w Almerii (Hiszpania). Miał okazję prowadzić koncerty w ramach Festiwalu Clarimania we Wrocławiu i Brand New Music Festival w Katowicach, a także występować z orkiestrami filharmonicznymi w Lublinie, Zielonej Górze, Kielcach, Katowicach, Rzeszowie, Opolu, Częstochowie, Ołomuńcu (Republika Czeska), Berlin Sinfonietta, Toruńską Orkiestrą Symfoniczną, Capella

foto: Bernard Łęgowski

Bydgosciensis i Sound Factory Orchestra. Ponadto współpracował z Gliwickim Teatrem Muzycznym. Występował z takimi solistami jak m.in. Bartosz Kozia, Ewa Biegas, Aleksander Teliga, Jacek Mirucki. Jest pierwszym polskim dyrygentem, którego koncert został zarejestrowany w standardzie 4K.

Brał udział w kursach mistrzowskich pod kierunkiem m.in. Rafała J. Delekty, Lawrence'a Gwozdza, Florent Héau, Jacka Kasprzyka, Colina Mettersa, Tadeusza Strugały oraz Alima Szacha.

Miłosz Kula zajmuje się również działalnością naukową. Uczestniczył w ekspedycji etnomuzykologicznej w okolicy Irkucka, badając ślady obecności polskiego repertuaru. Wygłaszał referaty na konferencjach naukowych w Bydgoszczy, Częstochowie, Poznaniu, Warszawie i we Wrocławiu. Kierował czterema grantami badawczymi. Współtworzył portal batuty.instrumenty.edu.pl prowadzony przez Instytut Muzyki i Tańca. Uczestniczył w seminarium i warsztatach edytorstwa muzycznego organizowanych przez PWM i NIFC. W swojej aktualnej aktywności naukowej koncentruje się na twórczości instrumentalnej Carla Dittersa von Dittersdorfa. Jest autorem wielu publikacji naukowych, prowadzi bogatą działalność prelegentką i popularyzatorską, opatrując słowem wiążącym koncerty w ramach festiwalu muzycznych na Dolnym Śląsku.

Józef Ignacy Schnabel Człowiek i dzieło

Spoglądając na życiorys Józefa Ignacego Schnabla „z lotu ptaka”, na pierwszy rzut oka można odnieść wrażenie, iż był to prowincjonalny twórca, który nie zmienił biegu historii muzyki, a jego działalność nie miała większego kręgu oddziaływania. Dopiero zsumowanie aktywności koncertowej, kompozytorskiej i pedagogicznej pokazuje, iż jego wkład w kształtowanie kultury muzycznej Śląska w I połowie XIX wieku był ogromny. Natomiast całkowity dorobek ustawia Schnabla w czołówce trzech-czterech najwybitniejszych postaci w całej historii muzyki śląskiej.

Pierwsze lata

Przyszedł na świat 24 maja 1767 roku w Nowogrodzcu nad Kwisą (wówczas: Naumburg am Queis) w budynku plebanii kościoła parafialnego przy obecnej ul. Kościelnej. Jego ojciec, Joseph Victor (1743-1809) był kantorem w nowogrodzieckim kościele parafialnym. Matka, Anna Maria z domu Girbig pochodziła z rodziny piekarzy. Jak się później okazało, Józef Ignacy był najwybitniejszym przedstawicielem rodziny muzyków śląskich, którą poza wspomnianym ojcem współtworzyli bracia Michael (1775-1809) i August (1795-1863) oraz syn Michaela – Carl (1809-1881). Już jako sześciolatek, mały Józef ujawnił nieprzeciętny talent muzyczny. Został wówczas zauważony za sprawą swojego pięknego głosu. To od ojca odebrał pierwsze lekcje muzyki – w zakresie śpiewu, gry na skrzypcach oraz instrumentach klawiszowych. Tak przygotowany chłopiec z czasem stał się świetnym pomocnikiem wzbogacając swymi umiejętnościami muzyczną oprawę liturgii i nabożeństw odprawianych w kościele parafialnym p.w. św. św. Piotra i Pawła. Kilkuletnia nauka połączona z wszechstronną praktyką, zaowocowała solidnym warsztatem młodego muzyka, który z powodzeniem mógł prezentować się nie tylko w rodzinnej miejscowości.

Nauka we Wrocławiu

Jako trzynastolatek, w 1779 roku, kompozytor po raz pierwszy przyjechał do Wrocławia. Wówczas rozpoczął edukację w Gimnazjum św. Macieja oraz dostał się na nauki jako dyszkanista (sopranista) do katolickiego gimnazjum przy opactwie św. Wincentego. Do szkoły przyjmował go, ówczesnie kierujący chórem, Ignaz Pachmann.

Z powodu przewlekłych problemów zdrowotnych z uchem, dziesiętnastoletni Schnabel był zmuszony powrócić do domu rodzinnego. Jednak bazując na zdobytej we Wrocławiu wiedzy, samodzielnie przygotował się do zawodu nauczyciela muzyki.

Nie znamy zbyt wielu szczegółów dotyczących tych lat życia, które kompozytor spędził na nowogrodzieckiej ziemi. Jednym z potwierdzonych doniesień jest fakt zawarcia związku małżeńskiego

J. I. Schnabel – litografia

w jesienią 1790 roku. Wiemy, że wtedy Józef Ignacy był już nauczycielem i urzędnikiem w pobliskich Parzycach. Na ten czas przypada okres intensywnej działalności chóru chłopięcego oraz orkiestry złożonej z uczniów tamtejszej szkoły. Udokumentowane są koncerty tego zespołu nie tylko w samych Parzycach, ale również w okolicznych miejscowościach. Jest prawdopodobne, że to właśnie Schnabel założył tę orkiestrę, a na pewno prowadził ją przez osiem lat swojej działalności.

Powrót do Wrocławia

Za rekomendacją chórmistrza Johanna Steinera, w marcu 1797 roku, Schnabel otrzymał posadę organisty we wrocławskim kościele św. Klary. Powrócił również do opactwa św. Wincentego – tym razem nie jako uczeń, ale wykształcony skrzypek. Już rok później został koncertmistrzem w orkiestrze Teatru Miejskiego (instytucji uznawanej za podwaliny obecnej Opery Wrocławskiej). Warto w tym miejscu wspomnieć, że był przeciwnikiem zatrudnienia młodego (zaledwie osiemnastoletniego) Carla Marii von Webera na stanowisku dyrektora teatru w 1804 roku. Na znak protestu, opuścił zespół artystyczny. Nawiązanie kontaktów z muzykami orkiestry i innymi artystami spowodowało jednak, że od tego czasu jego kariera we Wrocławiu zaczęła nabierać rozmachu. To dało Schnablowi możliwość trafiania nie tylko na afisze koncertowe, ale także zaistnienia na łamach prasy. Stąd wiemy m.in., że poprowadził on wrocławskie prawykonanie *Requiem* W. A. Mozarta (w 1800 roku) i *Stworzenie świata* Josepha Haydna – wykonywane pod jego batutą rokrocznie, począwszy od 1801 roku, przez kolejnych trzydzieści lat.

Od roku 1803 nauczał w Katolickim Seminarium Nauczycielskim we Wrocławiu, gdzie przyszli instruktorzy zajęć muzycznych zdobywali umiejętności do umuzykalniania miejscowej społeczności w ruchu amatorskim.

Wyrazem wzrastającego znaczenia Schnabla w życiu muzycznym Wrocławia było powierzenie mu opieki nad oprawą muzyczną obchodów setnej rocznicy założenia Uniwersytetu Wrocławskiego. Wtedy to wykonano m.in. uroczystą kantatę jego autorstwa, skomponowaną specjalnie na tę okazję. Kompozycja niestety zaginęła.

Kapelmistrz i animator

1 kwietnia 1805 roku Józef Ignacy Schnabel, objął funkcję kapelmistrza wrocławskiej katedry, rozpoczynając tym samym dwudziestosemioletni okres, niezwykle ważny dla kultury muzycznej diecezji i miasta.

W tym czasie kompozytor stał się praktycznie centralną postacią życia muzycznego Wrocławia. W latach 1806-1810 zaangażował się w działalność trzech towarzystw koncertowych tego miasta. Prowadził tzw. koncerty abonamentowe w czwartki (od 1806 roku) oraz poniedziałkowe i piątkowe (od 1810 roku). Dbał, aby w ramach spotkań z muzyką były wystawiane dzieła klasyków wiedeńskich, w tym również L. v. Beethovena (wtedy przecież kompozytora współczesnego!). To pod batutą Schnabla miały miejsce pierwsze wrocławskie wykonania beethovenowskich symfonii. Mistrz z Wiednia wiedział o tym dobrze i w 1825 roku, za pośrednictwem Carla Gottlieba Freudenberga, przesłał Schnablowi serdeczne pozdrowienia.

Najwięksi wirtuozi tamtych czasów, podróżujący przez Wrocław, przedkładali Schnablowi swoje kompozycje orkiestrowe do wspólnego wykonania. Wśród nich znalazł się m.in. Louis Spohr – niemiecki kompozytor wczesnego romantyzmu i jeden z najwybitniejszych skrzypków tamtych czasów. Wirtuoz był tak zachwycony współpracą ze Schnablem, że jemu zadeedykował swoje offertorium *Jubilata Deo*, wspólnie prawykonane w 1815 roku.

W 1812 roku, na zaproszenie Pruskiego Ministerstwa Kultury, udał się wraz z Friedrichem Wilhelmem Bernerem do Berlina, by wziąć udział w próbach i koncertach Carla Friedricha Zeltera, berlińskiego kompozytora, dyrygenta i pedagoga. Tam obaj muzycy mieli okazję zapoznać się z metodą dydaktyczną wspomnianego artysty oraz przyjąć się działalności tamtejszej Akademii Śpiewu (Singakademie). Podczas omawianego pobytu Schnabel zadyrygował koncert z orkiestrą oraz poprowadził wykonanie mszy własnego autorstwa.

W listopadzie 1830 roku, na jednym z koncertów poniedziałkowych wystąpił Fryderyk Chopin, który na prośbę Schnabla (i pod jego batutą) wykonał II i III część ze swojego *I Koncertu fortepianowego e-moll*. Chopin w liście do rodziny z 9 listopada ówczesnego roku tak opisywał wydarzenie:

Znajdowaliśmy się właśnie w tutejszej resursie, gdzie Schnabel, kapellmeister, prosił, ażeby był obecny próbie z mającego się dać wieczorem koncertu. Takich koncertów dają tu trzy razy na tydzień. Zastąpiłem tam nielicznie, jak zwykle, zebraną na próbę orkiestrę, fortepian i jakiegoś referendariusza, amatora, nazwiskiem Hellwig, gotującego się do odegrania pierwszego Es-dur Koncertu Moschelesa. Nim on zasiadł do instrumentu, Schnabel, co mię od czterech lat nie słyszał, prosił, ażeby spróbował fortepian. Trudno było odmówić, siadłem i zagrałem kilka wariacji. Schnabel się niezmiernie ucieszył, pan Hellwig stchórzył, inni zaczęli mnie prosić, ażebym wieczorem dał się słyszeć. Szczególnie Schnabel tak szczerze nalegał, że nie śmiałem staremu odmówić. Jest to wielki przyjaciel pana Elsnera; ale mu powiedziałem, że uczynię to tylko dla niego, bo anim grał przez parę tygodni, ani się myślę w Wrocławiu popisywać. Stary mi na to, że wie o tym wszystkim i że chciał mnie już wczoraj, widząc w kościele, o to poprosić, ale nie śmiał.

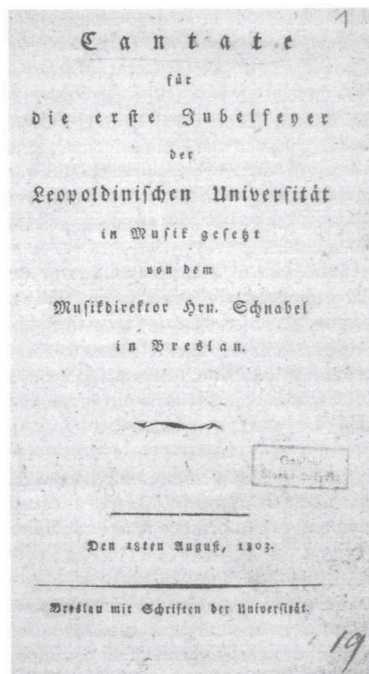
Nauczyciel

Schnabel zajmował się także prowadzeniem zajęć i organizacją nauczania muzyki. Od 1803 roku wykładał w katolickim Seminarium Nauczycielskim (Katholische Lehrerseminar). Wraz z Friedrichem Wilhelmem Bernerem od podstaw zorganizował i od 1815 roku prowadził Królewski Akademicki Instytut Muzyki Kościelnej (Königliches Akademische Institut für Kirchenmusik) przy obecnym Uniwersytecie Wrocławskim. Tym samym pełnił obowiązki dyrektora muzycznego na tej uczelni. Przygotowania do poprowadzenia placówki rozpoczęły się trzy lata wcześniej. Dzięki poparciu Carla Friedricha Zeltera, niezwykle ważnej postaci w życiu Królestwa Pruskiego, Schnabel opracował nowoczesny program nauczania. Jego głównym celem było położenie nacisku na edukowanie muzyków kościelnych i rozwój śpiewu chóralnego. Kształcono tu organistów, kantorów i dyrygentów z całego Śląska, a później również z Wielkopolski.

Tak jak cały Uniwersytet był dwuwyznaniowy (co było ewenementem na skalę europejską), tak i podwójny profil miało kształcenie w Instytucie Muzyki Kościelnej. Berner opiekował się nauczaniem w duchu muzyki luterańskiej, Schnabel – katolickiej. Jest to niespotykany i godny naśladowania przypadek tolerancji i wzajemnego szacunku wobec różnic wyznaniowych i kulturowych. Mało tego, zawodowa współpraca Schnabla i Bernera stała się początkiem długoletniej i zażyłej przyjaźni.

Szesnastoletnia działalność pedagogiczna Józefa Ignacego na Uniwersytecie Wrocławskim zaowocowała wieloma wspaniałymi wychowankami, w tym znakomitymi artystami. Między innymi z tego powodu przez kolejne pokolenia Schnabel był uważany za twórcę wrocławskiej szkoły kompozytorskiej.

W uznaniu zasług pedagogicznych i wysokiego kunsztu wykonawstwa muzycznego Rada Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Wrocławskiego uhonorowała Schnabla zaszczytnym tytułem doktora *honoris causa*. Miało to miejsce 27 lutego 1823 roku.

Karta tytułowa libretta kantaty na stulecie UWR

Kompozytor

Zasługi Schnabla dla kultury muzycznej Śląska uwydatniają się najlepiej za pośrednictwem jego twórczości religijnej. W swoich kompozycjach nawiązuje do wzorców klasyków wiedeńskich (zwłaszcza J. Haydna i L. v. Beethovena), z wyraźnymi wpływami harmoniki L. Spohra. Pozostaje zatem na pograniczu dojrzałego stylu klasycznego i wczesnego romantycznego.

Utwory te nie odznaczają się nadmierną wirtuozerią, popisowymi fragmentami, szczególnym rozmachem. Ich piękno tkwi raczej w ujmującej prostocie, umiarkowanych środkach artystycznych oraz zreżymie zaprojektowanej formie.

Jest twórcą 17 cyklów mszalnych, a także wielu części zmiennych mszy (tzw. *proprium missae*). Napisał ponadto: 2 *Requiem*, 8 nieszpórów, 5 *Te Deum*, liczne hymny, antyfony maryjne, litanie oraz utwory na Boże Ciało i Wielki Tydzień. Natomiast z kręgu muzyki świeckiej znane są jego nieliczne kompozycje. Wśród nich marsze na orkiestrę dętą, Koncert klarnetowy (skomponowany prawdopodobnie z myślą o swoim bracie klarneciście – Michaelu) oraz Kwintet na gitarę, dwoje skrzypiec, altówkę i wiolonczelę. W sumie pozostawił po sobie przebogatą spuściznę ponad trzystu kompozycji.

Około jedna trzecia dzieł Schnabla została ogłoszona drukiem, co jak na tamte czasy było miarą dużego prestiżu. Wśród wydawców jego utworów znalazły się tak renomowane oficyny jak Breitkopf czy Leuckart.

Bibliografia

Agnieszka Drożdżewska, *Życie muzyczne na Uniwersytecie Wrocławskim w XIX i I połowie XX wieku. Edukacja muzyczna – działalność naukowa – ruch koncertowy*, Wrocław 2012.

Adam Neuer, [hasło:] *Schnabel Joseph Ignaz* [w:] *Encyklopedia muzyczna PWM. Część biograficzna*, red. E. Dziębowska, t. 9, Kraków 2007, s. 113.

http://pl.chopin.nifc.pl/chopin/letters/detail/person_in/186/page/3/id/680 dostęp: 21.06.2018.

Rudolf Walter, [hasło:] *Schnabel Joseph Ignaz* [w:] *Schlesisches Musiklexikon*, red. Lothar Hoffmann-Erbrecht, Augsburg 2001, s. 667-668.

Maria Zduniak, *Muzyka i muzycy w dziewiętnastowiecznym Wrocławiu*, Wrocław 1984.

Życie rodzinne Józefa Ignacego Schnabla niestety nie należało do szczęśliwych. Owdowił dwukrotnie, a sam dokonał swoich dni u boku trzeciej żony. Ze wszystkich małżeństw miał w sumie 25 dzieci, z których aż 21 (!) nie przeżyło własnego ojca. Dorosłość osiągnęło tylko trzech synów i jedna córka. Joseph junior został kantorem w kościele w Głogowie, August był następcą ojca w Seminarium Nauczycielskim, Hedwiga po ślubie osiadła w Kowarach (niem. Schmiedeberg). O losach najmłodszego syna Leo, brak jest jakichkolwiek potwierdzonych informacji.

Józef Ignacy Schnabel zmarł 16 czerwca 1831 roku we Wrocławiu, w domu przy obecnej ulicy Katedralnej 8. Jego pożegnanie było wielką i podniosłą uroczystością. Pamięć Schnabla uczczono we Wrocławiu wykonaniami mszy żałobnych we wszystkich głównych świątyniach. Hołd pedagogowi oddali jego wychowankowie i studenci. Poruszając mowę pogrzebową na cmentarzu św. Michała wygłosił ks. Carl Ditters von Dittersdorf junior, a więc najmłodszy syn innego słynnego kompozytora śląskiego.

Georg Münzer, muzykolog i badacz kultury muzycznej Śląska z przełomu XIX i XX wieku, po latach pisał, że Schnabel był w swoich czasach gwiazdą na muzycznym firmamencie Wrocławia. To stwierdzenie chyba najlepiej oddaje wielkość tego niesamowicie utalentowanego, wszechstronnego i pracowitego człowieka.

Miłosz Kula

Historia Międzynarodowego Festiwalu Muzyka u J. I. Schnabla

Międzynarodowy Festiwal „Muzyka u Józefa Ignacego Schnabla” został powołany do życia w 2009 roku z inicjatywy Burmistrza Nowogrodzka – Roberta Relicha. Od tego czasu, podczas kilku wyjątkowych dni, miasto staje się stolicą muzyki tzw. „poważnej”. Patronem wydarzenia jest urodzony tu kompozytor znacznego formatu. To właśnie dzięki Schnablowi Nowogrodzic jawi się na mapie kulturalnej Europy jako ważny ośrodek, który wydał na świat płodnego twórcę uznawanego za ojca Śląskiej Szkoły Kompozytorskiej.

Festiwal rozpościera dla swych melomanów prawdziwy wachlarz muzycznych barw najwyższej artystycznej próby. Podczas koncertów można usłyszeć dzieła pochodzące z epoki baroku, kompozycje z okresu klasycyzmu, muzykę XIX i XX wieku, a także utwory najnowsze. „Muzyka u Józefa Ignacego Schnabla” propaguje również koncerty o charakterze etnicznym, a także w nurcie jazzowym.

W trakcie trzynastu edycji Festiwalu Nowogrodzic gościł takich znamienitych dyrygentów, jak: Agnieszka Duczmal, Czesław Grabowski, Milko Kersten, Marek Pijarowski czy Wojciech Rodek. Swoją wirtuozerię wokalną zachwycali melomanów na przykład: Affabre Concinui, Margaret Ferguson, Johanna Krumin, Urszula Kryger, Olga Ksenicz, Stanisław Kufluk, Piotr Tykowski, Bogdan Makal, Ester Pavlů, Narjes Salmouna, a sztuką organową m.in.: Andrzej Białko, Andrzej Chorościński, Gerhard Weinberger, Birgit Wildeman. Festiwal szczyty się także występami innych wybitnych instrumentalistów, wśród których znaleźli się: Aleksiej Archipowski, Bucharest Winds Ensemble, Igor Cecho, Santiago Cimadevilla, Dance of Fire, Jonasz Dziuba, Carolina Eyck, Fraylachs Ensemble, Glass Duo, Valentin Ghita, Jacaras, Krzysztof Jakowicz, Kapela Polonica, Kevin Kenner, Konstanty Andrzej Kulka, Motion Trio, Moyzes Quartet, Katarzyna Mycka, Ruth Pfundstein-Langes, Veranika Pradzed, Jan Stanienda, Kuba Stankiewicz, Błażej Sudnikowicz, Gracjan Szymczak, Trio Parémi, Yacite, Jasser Haj Youssef czy Małgorzata Zalewska. Na zaproszenie organizatorów do Nowogrodzka przybyły także orkiestry: Amadeus, Leopoldinum, Wratistavia, Sinfonietta Dresden, praska Orkiestra Kameralna im. Józefa Suka, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu, Orkiestra Filharmonii Poznańskiej, Orkiestra Kameralna Filharmoników Zielonogórskich, grupa taneczna Cracovia Danza, a także chóry: Kameralny Chór Politechniki Wrocławskiej, Akademicki Chór Politechniki Wrocławskiej i Chór Con Brio.

Funkcję dyrektora artystycznego Festiwalu sprawowali Mariusz Monczak (2009-2011) oraz Piotr Rojek (2012-2013). Od roku 2014 nad artystycznym kształtem nowogrodzkiego muzycznego święta czuwa Aleksandra Pijarowska. Organizacją przedsięwzięcia od początku zajmuje się Gminne Centrum Kultury i Sportu w Nowogrodzcu. Nieocenionym wsparciem podczas pierwszych dziesięciu edycji była współpraca z Parafią Rzymskokatolicką pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła w Nowogrodzcu, na terenie której odbywała się znakomita większość koncertów.

W historii Festiwalu niezwykle istotne okazały się jego trzy edycje – czwarta (2012), dziewiąta (2017) oraz jubileuszowa – dziesiąta (2018). Pierwsza z nich stanowiła część większego projektu finansowanego ze środków unijnych. Dokonano wówczas renowacji zabytkowych organów w kościele pw. św. Mikołaja w Nowogrodzcu. W związku z oddaniem do użytku drugiego historycznego instrumentu, program Festiwalu wzbogacony został o recitale muzyki organowej. Dziewiąta odsłona Festiwalu była dla melomanów, mieszkańców Nowogrodzka i organizatorów czasem szczególnym. Obchodziliśmy bowiem 250. rocznicę urodzin patrona. Była to znakomita okazja do zorganizowania pierwszej sesji naukowej poświęconej życiu i twórczości Schnabla, zatytułowanej „Józef Ignacy Schnabel i jego epoka”. I tak podczas festiwalowego weekendu wybitni badacze z Polski i Czech przedstawili obecny stan wiedzy o tym kompozytorze. Honorową pieczę nad

konferencją sprawowała prof. dr hab. Anna Granat-Janki – Kierownik Katedry Teorii Muzyki i Historii Śląskiej Kultury Muzycznej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Ponadto, Festiwal i Konferencja wpisały się w projekt „Józef Ignacy Schnabel na pograniczu”, który był współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz środków budżetu państwa za pośrednictwem Euroregionu Nysa.

Jubileuszowa, dziesiąta edycja zdecydowanie zapoczątkowała nową jakość, stojąc się wyjątkową z kilku względów. Zwiększono liczbę festiwalowych wydarzeń. Przedstawieniem muzyczno-teatralno-multimedialnym *Karnawał zwierząt* zainaugurowano cykl koncertów dla dzieci i młodzieży zatytułowany „Festiwal dzieciom”. Chcąc podziękować Księdzu Dziekanowi Krzysztofowi Ślabickiemu za wieloletnią gościnę, Festiwal przekazał podarunek w postaci uroczystej oprawy niedzielnej mszy świętej, podczas której w moniuszkowskim repertuarze wystąpiły razem Chór Środowiskowy „Harmonia” i Kameralny Chór Politechniki Wrocławskiej z towarzyszeniem zespołu instrumentalnego. Jubileuszową edycję Festiwalu zwińczyło bezprecedensowe wydarzenie: widowisko światła – dźwięk *Carmina Burana* Carla Orffa pod dyktando Maestra Marka Pijarowskiego. Muzyka w połączeniu z projekcją laserową i pokazem sztucznych ogni przyciągnęła grono około trzech tysięcy melomanów z Nowogrodzka, okolic i całego Dolnego Śląska.

W 2019 roku byliśmy świadkami otwarcia się kolejnych możliwości dla Festiwalu, gdyż zyskał on nową siedzibę – poddany gruntownej rewitalizacji budynek dawnego kościoła ewangelickiego, obecnie Centrum Kultury i Sztuki „Muza”. Fakt ten pozwolił nam jeszcze bardziej poszerzyć ofertę koncertową. Rozpoczęliśmy nowy cykl zatytułowany „Młody wirtuoz”. Jego celem jest promocja polskich wybitnie utalentowanych muzyków, laureatów prestiżowych konkursów. Występ podczas Festiwalu stanowi nagrodę specjalną, która trafia do rąk zwycięzczy konkursowych zmagani.

Schnablowski Festiwal stał się do tej pory także estradą dla prezentacji młodych talentów wrocławskiej Akademii Muzycznej. Regularnie zapraszano do Nowogrodzka studentów wraz ze swoimi mistrzami. Gościli u nas: Big-Band Aleksandra Mazura, pedagodzy i studenci Wydziału Wokalnego z operetką Heinricha Berté, a także adepci Wydziału Instrumentalnego oraz dyrygentury. Dodatkowo, instrumentalista odbywali w Nowogrodzcu warsztaty gry pod okiem profesorów tejeże uczelni.

Patronat honorowy nad dotychczas zorganizowanymi edycjami Festiwalu sprawowali: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ioana-Gabriela Costache, Chargé d’Affaires a.i. Ambasady Rumunii w Rzeczypospolitej Polskiej, Konsul Generalny RFN we Wrocławiu dr Helmut Schöps, Konsul Generalny RFN we Wrocławiu Hans Jörg Neumann, Konsul Generalny Węgier w Krakowie dr Adrienne Körmendy, JE ks. bp. Stefan Cichy – Biskup Legnicki, JE ks. bp. prof. dr hab. Zbigniew Kiernikowski – Biskup Legnicki, JM Rektor Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu prof. dr hab. Krystian Kiełb, JM Rektor Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu prof. Grzegorz Kurzyński, Wojewoda Dolnośląski Paweł Hreniak, Wojewoda Dolnośląski Jarosław Obremski, Marszałek Województwa Dolnośląskiego Rafał Jurkowlanec, Burmistrz Nowogrodzka Robert Relich, Instytut Słowacki w Warszawie oraz Parafia Rzymskokatolicka pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła w Nowogrodzcu.

„Muzyka u J. I. Schnabla” rozbrzmiewa w Nowogrodzcu już drugą dekadę. Festiwal cały czas dojrzeźwa, dorasta, zmienia optykę, coraz śmielej wyznacza cele i nie boi się ich realizacji. Organizatorzy żywią nadzieję, że każda kolejna edycja będzie wspaniałym przeżyciem dla melomanów, spełni ich oczekiwania i rozbudzi apetyt na więcej.

Centrum Kultury i Sztuki „Muza”

Neogotycki budynek Centrum Kultury i Sztuki „Muza” usytuowany jest przy ulicy Lubańskiej 39 w Nowogrodzcu. Stąd kilkuminutowy spacer wiedzie mieszkańców i gości na nowogrodzki Rynek, gdzie dumnie prezentuje się jeden z najbardziej rozpoznawalnych elementów przestrzennych miasta – słynny na całą Polskę Wielki Garniec.

Historia siedziby obecnej „Muzy” rozpoczęła się w 1885 roku, kiedy to 17 lipca, w obecności pastora Fryderyka Wilhelma Bocka, położono kamień węgielny pod budowę kościoła ewangelickiego. Trzy miesiące później ustawiono więźbę dachową, a 26 maja 1886 roku poświęcono dzwony. W tym samym dniu w gałce wieżowej umieszczono dokumenty i pamiątki, a na szczycie osadzono krzyż. Całą inwestycję zrealizowano w niecałe półtora roku i tak, 10 listopada 1886 roku, przekazano ewangelickiej społeczności miasta Naumburg am Queis gotową, nową świątynię. Na jej wieży, 16 października 1903 roku, pojawił się pokaźny zegar autorstwa ślusarza nazwiskiem Patzold. Od tego momentu odmierzał on miejscowym czas, a z racji swojego usytuowania najlepiej widoczny był dla mieszkańców z Przedmieścia Górnego i Piasku¹.

Kościół służył ewangelikom do 1945 roku. Konsekwencje niezwykle destrukcyjnych i tragicznych w skutkach działań zbrojnych, mających miejsce podczas II wojny światowej, nie ominęły także Nowogrodzka oraz zabytków architektury znajdujących się w mieście. Wiele z nich uległo trwałemu zniszczeniu, a część zmieniła swe przeznaczenie, dostosowując się do potrzeb lokalnego środowiska. Tak też stało się z omawianą budowlą, która przez niemal 30 następnych lat XX wieku funkcjonowała jako sala gimnastyczna.

Brak możliwości rozbudowy obiektu i stworzenia odpowiednich warunków do aktywności fizycznej spowodował, że po wybudowaniu w Nowogrodzcu nowoczesnej hali sportowej, sala gimnastyczna w murach zabytkowego kościoła została wyłączona z tej formy działalności i przez kilka lat eksploatowana była w minimalnym zakresie. Postępujący proces degradacji nieruchomości, przy stałych kosztach jej utrzymania, stanowił podstawę do podjęcia decyzji o gruntownej przebudowie budynku, tak aby stworzyć obiekt nowoczesny i wielofunkcyjny. Podjęte w 2002 roku prace remontowe zaingerowały jednak zbyt głęboko w architekturę formy i doprowadziły do zachwiania jej estetyki.

Na początku kwietnia 2017 roku Burmistrz Nowogrodzka Robert Relich podpisał umowę obejmującą prace budowlane, zmierzające do transformacji budynku w wielofunkcyjną salę o charakterze kulturalno-artystycznym, która pomieści ponad 220 osób. Warto wspomnieć, że wyremontowano nie tylko sam obiekt, ale i teren wokół niego. Powstał parking, a także miejsce do organizacji imprez plenerowych. Odtworzone zostało również dawne wejście do sali od strony traktu przy ulicy Lubańskiej.

1. M. Olczak, Z. Abramowicz, *Nowogrodzic. Dzieje miasta i okolic do roku 1945*, Warszawa 2000, s. 100.

Ciesz się faktem, że znaleziono godne przeznaczenie dla obiektu z tak bogatą historią. Można w nim z powodzeniem organizować między innymi koncerty, wystawy, spektakle, konferencje, a także projekcje filmowe. Sala wyposażona jest w nowoczesny sprzęt elektroakustyczny, który pozwala na profesjonalne nagłośnienie szerokiej gamy wydarzeń. Gmina i Miasto Nowogrodzic zyskały więc przestrzeń do wymiany myśli i doświadczeń dotyczących szeroko pojętej kultury i sztuki.

XIV

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL
MUZYKA U J. I. SCHNABLA
25–29 MAJA 2022
NOWOGRODZIEC
Centrum Kultury i Sztuki „Muza”

PATRONAT HONOROWY

SENAT
RZECZPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

Senator RP
RAFAŁ ŚLUSARZ

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Burmistrz Nowogrodzka
ROBERT RELICH

AKADEMIA MUZYCZNA

im. Karola Lipińskiego
we Wrocławiu

JM Rektor Akademii Muzycznej
im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu
prof. dr hab. Krystian Kielb

DOFINANSOWANIE

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca.

PATRONAT MEDIALNY

ORGANIZATOR

SPONSORZY

